

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 101.705 van 10 december 2001
in de zaak A. 76.483/IX-820.**

In zake : Jan DE BACKER,
wonende te OOSTENDE,
Ernest Feysplein 15/102

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor
Ontwikkelingssamenwerking,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOOGHE en F. VANDENDRIESSCHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jan DE BACKER op 25 november 1997 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing om zijn kandidaatstelling, in opvolging van de oproep nr. 6/97 met betrekking tot de aanwerving van sectorhoofden, niet in aanmerking te nemen, alsmede van de beslissing tot aanstelling van een aantal kandidaten in die functies;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de brief van 27 juni 1998 van verzoeker;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 mei 2001, op welke datum de zaak op onbepaalde datum is uitgesteld;

Gezien de aanvullende memories van verzoeker en van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 13 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 oktober 2001, op welke datum de zaak tot de terechtzitting van 12 november 2001 is uitgesteld;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat I. VOS, die loco advocaten D. D'HOOGHE en F. VANDENDRIESSCHE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. In het Belgisch Staatsblad van 24 april 1997 wordt een oproep tot de kandidaten gepubliceerd met het oog op de werving van 18 sectorhoofden voor de samenwerkingssecties van het Algemeen Bestuur van de Ontwikkelingssamenwerking (ABOS).

1.2. Op 21 mei 1997 stelt verzoeker zich kandidaat voor drie betrekkingen van sectorhoofd economie, namelijk te Abidjan, Kinshasa en Kigali.

1.3. Het selectiecomité onderzoekt de kandidaatstellingen tijdens zijn vergadering van 19 juni 1997.

De voorzitter herinnert vooraf aan de krachtlijnen van het beleid van de staatssecretaris, onder meer het principe van de rotatie van de leden van de samenwerkingssecties volgens het schema vier jaar in een sectie, gevolgd door een zending van minstens twee jaar bij het ABOS alvorens voor een nieuwe periode van vier jaar terug te keren naar een sectie. Hij wijst erop dat deze krachtlijn tot gevolg heeft dat de voorkeur moet worden gegeven aan die kandidaten die een dergelijk mandaat van tien jaar kunnen uitdoen.

Het comité sluit zich daarbij aan en gaat over tot het onderzoek van de kandidaatstellingen dat in de notulen als volgt wordt beschreven :
"(le Comité) écarte, tout d'abord, ceux qui ne répondent pas aux conditions requises fixées par l'appel. Ensuite, de l'analyse comparative des curricula restants, il retient les candidats suivants pour une interview complémentaire". Verzoeker is niet bij deze geselecteerd.

1.4. Na op 27 juni 1997 de geselecteerde kandidaten te hebben geïnterviewd doet het comité de volgende voorstellen :

- sectorhoofd economie te Abidjan :

1. Jean-Pierre HUBERT
2. Bernard DESCHREVEL
3. Michel TIERENS

- sectorhoofd economie te Kinshasa :

1. Bernard DESCHREVEL
2. Michel BOSTAILLE
3. Michel TIERENS

- sectorhoofd economie te Kigali :

1. Michel TIERENS
2. Michel BOSTAILLE.

1.5. Op 22 juli 1997 deelt de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking aan het ABOS mee dat hij besloten heeft de volgende kandidaten te benoemen als sectorhoofd economie :

te Abidjan : Jean-Pierre HUBERT;

te Kinshasa : Michel BOSTAILLE;

te Kigali : Michel TIERENS.

Zij worden effectief benoemd als aanvullend personeelslid van de coöperatie met de ontwikkelingslanden bij ministeriële besluiten van 27 augustus 1997 (Jean-Pierre HUBERT en Michel BOSTAILLE) en 2 oktober 1997 (Michel TIERENS).

1.6. Met een brief van 1 oktober 1997 deelt de staatssecretaris aan verzoeker mee dat zijn kandidatuur niet in aanmerking kon worden genomen "na onderzoek van (zijn) curriculum vitae zowel met betrekking tot de voorwaarden van aanwerving - vereist of gewenst - geformuleerd in deze oproep, als in vergelijking met de andere ingediende kandidaturen".

2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord het voorwerp van zijn beroep nader omschrijft als de ministeriële besluiten van 27 augustus 1997 en 2 oktober 1997 waarbij respectievelijk Jean-Pierre HUBERT tot sectorhoofd te Abidjan en Michel TIERENS tot sectorhoofd te Kigali worden benoemd, alsmede de impliciete weigeringsbeslissingen om verzoeker op die betrekkingen te benoemen; dat hij in een brief van 27 juni 1998 nog bevestigt dat zijn beroep niet gericht is tegen de benoeming van Michel BOSTAILLE tot sectorhoofd economie te Kinshasa;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij terecht opwerpt dat het beroep niet ontvankelijk is voor zover de nietigverklaring wordt gevorderd van de impliciete weigering om verzoeker te benoemen; dat verzoeker immers nergens aanvoert dat de verwerende partij de rechtsplicht had hem in een der betrokken functies te benoemen terwijl kan worden vastgesteld dat de bestreden benoemingen het voorwerp uitmaken van een discretionaire bevoegdheid van de benoemende overheid, wat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord trouwens toegeeft; dat, zelfs indien zou komen vast te staan dat verzoeker kennelijk meer aanspraken kan laten gelden dan de benoemden, zulks voor hem nog geen recht op benoeming doet ontstaan aangezien dat gegeven van de bevoegdheid van de benoemende overheid nog geen gebonden bevoegdheid maakt;

2.3.1. Overwegende dat in haar laatste memorie de verwerende partij het belang van verzoeker betwist; dat zij vooreerst aanvoert dat ingevolge de reorganisatie welke het ABOS in de loop van het geding heeft ondergaan de betrekkingen waarvoor verzoeker meedong opgehouden hebben te bestaan, met als resultaat dat een eventuele nietigverklaring van de bestreden benoemingen hem niet

de kans zal verlenen om zelf in die betrekkingen benoemd te worden; dat de verwerende partij besluit: "De Belgische Staat (het ABOS) zal na vernietiging immers niet langer tot benoeming overeenkomstig het K.B. van 10 april 1967 kunnen overgaan. De betrokken functies werden uitgesplitst tussen enerzijds de Attachés van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en anderzijds de technische samenwerkingsdeskundigen van de BTC, die telkens onderworpen zijn aan een geheel eigen statuut en waarvoor andere benoemingsvoorwaarden en -procedures gelden. Na vernietiging zal verwerende partij hoogstens kunnen besluiten een procedure tot aanwerving van Attachés van Internationale Samenwerking op te starten. Nog los van het feit dat het hier een procedure en functie betreft die essentieel verschilt van die voor het voormalige personeel van de coöperatie, blijkt niet dat verzoeker kan voldoen aan de voorwaarden voor benoeming in dergelijke functie"; dat volgens de verwerende partij verzoeker ook geen belang meer heeft omdat hij niet langer deel uitmaakt van het betrokken bestuur, wijl met ingang van 29 augustus 1997 definitief een einde is gemaakt aan verzoekers diensten als personeelslid van de coöperatie en dat, zelfs indien alsnog een nieuwe aanwervingsprocedure overeenkomstig het vroegere koninklijk besluit van 10 april 1967 gevoerd zou worden, aan te nemen is dat verzoeker hieraan niet meer kan deelnemen aangezien hij dan de leeftijdsgrens van 65 jaar bereikt zal hebben; dat de verwerende partij ten slotte nog stukken overlegt waaruit blijkt dat aan de aanstellingen van Jean-Pierre HUBERT en Michel TIERENS intussen een einde is gemaakt;

2.3.2. Overwegende dat verzoeker in een aanvullende memorie hierop repliceert dat hij na een eventuele vernietiging van de bestreden benoemingen toch nog de kans zal krijgen om deel te nemen aan het examen voor attaché, d.w.z. een functie die in wezen de geactualiseerde versie zal zijn van de functie welke hij ambieert, en dat in tegenstelling met wat de verwerende partij beweert, hij wel voldoet aan de voorwaarden om erin te worden benoemd, zoals volgt uit het nieuwe artikel 66, § 1, van het koninklijk besluit van 25 april 1956; dat hij ook ontkent dat hij niet meer over het vereiste actueel belang zou beschikken omdat hij geen deel meer uitmaakt van het betrokken bestuur, aangezien ook buitenstaanders kunnen solliciteren;

2.3.3.1. Overwegende dat ingevolge de reorganisatie van de ontwikkelingssamenwerking en de daarmee gepaard gaande afschaffing van de samenwerkingssecties er een einde werd gemaakt aan de diensten bij de

ontwikkelingssamenwerking van de coöperanten die er werkzaam waren; dat dit ook het geval was voor de betrekkingen die werden bezet door Michel TIERENS en Jean-Pierre HUBERT, wier aanstelling verzoeker bestrijdt; dat uit de overgelegde stukken blijkt dat dit het gevolg was van de herstructurering van de samenwerking; dat moet worden vastgesteld, niet alleen dat de beide bestreden aanstellingen een einde hebben genomen maar bovendien dat de betrekkingen die erdoor begeven werden niet langer bestaan; dat verzoeker dus in geen ervan nog aangesteld kan worden zodat wat dat betreft voor hem een rechtsherstel in natura onmogelijk is;

2.3.3.2. Overwegende dat in zoverre verzoeker zich beroept op de mogelijkheid om over te gaan naar de nieuwe functie van attaché van internationale samenwerking, moet worden vastgesteld dat het koninklijk besluit van 9 juni 1999, dat het statuut van de genoemde attachés uitwerkt en ook overgangsmaatregelen bevat betreffende de toegang van de vroegere coöperanten tot de nieuwe carrière van attaché van internationale samenwerking, niet in een automatische overgang naar het nieuwe statuut voorziet; dat enkel aan de vroegere coöperanten die aan zekere voorwaarden voldoen een gemakkelijker toegang tot de nieuwe carrière wordt geboden langs een eenmalige toegangsprocedure die een examen omvat, maar in sommige gevallen vrijstelling geeft van stage en van het eindstage-examen; dat de coöperanten die wensen over te gaan naar de nieuwe carrière van attaché van internationale samenwerking daartoe zelf het initiatief moeten nemen door zich te laten inschrijven voor een examen waarin zij ook nog moeten slagen; dat bezwaarlijk kan worden ingezien hoe louter een vernietiging van de bestreden aanstellingen er de verwerende partij zou moeten toe brengen voor verzoeker een examen te organiseren voor toegang tot de nieuwe carrière; dat, overigens, verzoeker zich tot einde augustus 1999 zonder meer kon laten inschrijven voor het eenmalig bijzonder wervingsexamen en nadien voor het gewoon wervingsexamen, zonder dat hij daarvoor de nietigverklaring van de bestreden aanstellingen moest verkrijgen; dat de argumenten welke verzoeker in zijn aanvullende laatste memorie aanvoert zulks precies bevestigen; dat verzoeker niet meer doet blijken van een actueel belang; dat aangezien zijn belang is teloorgegaan door toedoen van de verwerende partij, het past dat de kosten van het geding ten laste van die partij gebracht worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien december 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.